

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

VI. Aliquot suggeruntur contra tentationes inhonestos remedia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40105

CAPVT VI.

Aliquot suggeruntur cōtra tentationes inhonestas remedia.

SEcunda parte, tractatu quarto, qui est de tentationibus, quādam aduersus hæc tentationes remedia producimur, nonnulla vero in hunc locum, referuauimus, de quibus iam erit in præfens tractandi locus. Primo quidem Oratio inter omnia, quæ à diuina Scriptura & sanctis Patribus, contra omnigeras tentationes suggeruntur media, facile princeps est. Hoc nos ipsemet Christus in Euangelio docet, dicens. *Vigilate & orate, ut non intretis in tentationem* Vnde V. Beda, sicut, inquit, fur dum clamorem audit, fugit, omnesque eo excitati exsurgunt & ad auxiliandum accurrunt: pari modo orationis clamor diabolum fugat, Angelosque & Sanctos omnes excitat, ut ad auxiliandum nobis & opiulandum accurrant. Sic S. Bernardus fertur, cum impudica quādam castitatis prædatrix sibi immineret, alta voce clamasse, latrones, latrones, atq; hoc clamore fœminam à se abegisse Si ergo ad hominem clamorem & voces fur effugatur, quanto magis, fur ille veteranus, ac veterator, qui spirituales animæ nostræ diuitias furari procurat, ad clamores & voces quas ad Deum & cœlites extollimus, fugam inibit?

Singularissimum porro aduersus has tentationes & optimum remedium est, seria attentaque, passionis Christi recogitatio, inque eius vulneribus absconsio. Quocirca præclare S. Augustinus: *Nullum, ait, tam potens est, & tam efficax medicamentum contra ardorem libidinis, sicut Mortis Redemptorū mei memoria. In omnibus rebus non inueni tam efficax remediū quam vulnera Christi: in illis dormio securus, & requiesco intrepidus.* Vnde etiam Doctor quidam

Contra carnis tentationes Remedium 1. Oratio.

Mat. 28. 41.

2. Memoria passionis Christi.

in Manuali c. 32.

R quidam

Retert Gerson, cum insignis quidam Dei seruus, præclaris tum doctrina, tum virtutis ornamentis conspicuus, cum religiosa quadam itidem Dei ancilla, sancte de que rebus ad animæ ipsius salutem spectantibus id. itidem ageret, p̄uacim vna cum conuersatione & assiduo commercio, amorem & effectum eius erga illam creuisse, sed non in domino, adeo ut seis continere non posset, quia illam sapius inuisum abiret: multoq; cum eadem tempore colloqueretur, ab ea vero cum abesset, non poterat non illi iue de ipsa cogitare. Nihilominus bonus hic vir adeo excutebat, nullum ut sibi in hoc commercio malum, nulla diaboli illusio, latere videretur. Dicebat enim nullam omnino sibi rei illicitæ hinc cogitationem oboriri. Quo excusationis genere nō pauci excusari & in fraudem pellici solent. Hæc ille ita faciebat vsq; dum certa quadam occasione se offerente, longum quoddam iter intrare coactus est: ac tum demum in discessu ab illa seruus hic Dei percepit, amorem hunc nec purum, nec castum, fuisse, ac nisi per hanc professionem & absentiam peccandi sibi occasionem Deus eripuisset, haud procul se à ruina & præfenti exitio fuisse. Vnde eo loco Gerson, de ingenti, quod in hoc amore latet, periculo & illusionem agens, ait, Non quidquid respundet aurum est, nec caritas, omne id quod caritas esse videtur. Virumque quendam sanctissimum dixisse tradit, nihil esse, quod aut magis timeret, aut suspectius sibi esset, quam amorem, esto is etiam erga multæ virtutis & sanctitatis homines feratur, & ad hoc adfert illud Salomonis *Est via qua videtur homini recta, nouissima eius ducunt ad mortem & interitum*, Fallis, inquit, via hæc amoris esse solet.

(?)

Rodriguez exercitij p. 31

Joan 19 34.

quidam grauis curiose obseruat, non dicitur Christus in Euangelio percussus aut trasfossus, sed apertum. *Vnus militum lancea latus eius aperuit: Ut nouerimus, inquit, viam & aditum apertum esse, ut per hunc, ad intimū cor Christi ingrediamur, atq; ibi nostrum esse refugium & asyllum debere in foraminibus inquam, petra (id est Christi) in caeuerna maceria.* Hoc quoque remedium assignat S. Bernardus, dum ait, Quando tentationem hanc senties, quam primum passionem Christi meditari incipe, ac dicit. *Deus meus pendet in patibulo crucis, clauis suffixus, & ego voluptati operam dabo?* Ut, ait, olim fidelis ille miles, qui Regi hortanti, ut in domum abiret, ibique quiescere paulum captaturus, defatigatum corpus lautitiis quibusdā oblectaret, respondit: *Arca Dei & Israel & iuda habitāt in pabilionibus, & Dominus meus Ioab, & serui Domini mei super facie terra manent. Ego ingrediar domum meam, & comedam & bibam, & dormiam cum uxore mea: per salutem tuam & per salutem anima tua, non faciam rem hanc.* Ita & nos dicere oportet, Tu, Domine, in cruce hac fixus es, & voluptates, quas homines peccando captant, tam carē in ea luis: quocirca nolo voluptati indulgere, quā ita carē tibi stet.

3. Recordatio quatuor nouissimorum.

Ecc. 7. 40.

Alij in hisce tentationibus, quatuor nouissimorum considerationem & memoriā ut certissimum remedium, adhibent, iuxta illud Sapientis: *In omnibus operibus tuis memorare nouissima tua & in aeternū non peccabis.* Multi siquidem inferni consideratione hic vtuntur recogitantes illud S. Gregorij: *Momentaneū quod delectat, aeternū quod cruciat.* Nam in aeternitatem illam, in illud semper, in illud, quam diu Deus erit Deus, penetrare, efficacissimum quoddam est ad minime peccandum, medium, iuxta illud Prophetæ *Descendat in infernū uiuente.* Nunc namq; & interim dum uiuitur, seria in infernū consideratione descendere plurimum conferet, ad eodē post mortem non descendendum. Alij per ipsam gloriæ cælestis considerationem tentationem hanc expugnant, ingenxam esse cle-

Ecc. 7. 40.

Ecc. 7. 40.

Ecc. 7. 40.

mentiam & stoliditatem rati (ut etiam haud dubiè est) cum per breuē & exigua uoluptatula Dei possessionē mutare, & semper duratura gloria propterea in æternum excidere. Quæ autem esse maior stulticia quam non facere, quod Deus gloria sempiterna proposita præcipit: & facere, quod faciendum iubet diabolus, infernalibus tormentis propositis, huc nos inuitando? Alijs denique ipsa mortis & iudicij supremi recordatio, hac in parte plurimum prodest. Omnes hæc considerationes optime sunt: quisque autem eam arripiat & usurpet, è qua maiorem sibi puenire fructum quem modo in hac, modo in illa sentiet, quæ indiscriminatim re omni vendum est.

Aduersus hæc tentationes nō mediocre item munimentum est, regni crucis in frontē, & in pectore formatio, nec nō sanctissimi nominis Iesu cum affectu & deuotionis sensu inuocatio. Mirabiles portio effectus, & per multa miracula, quorum plena sunt passim veterum historiarum monumenta, hinc secuta legimus ipsam quoq; erga Deiparam matrem Iuliam & affectus, mire quo ad omnis proderitende nemo sit oportet, qui nō singulariter erga eam affectus sit, & quam primum in discrimine suo magna cum fiducia ad sanctissimam hanc virginem confugiat: nequē potest non esse misericors illa, quæ nouem mensium spatio ipsammet virginibus visceribus suis misericordiam complexa fuit. Et demum mater misericordiam ac fidissima aduocata & patrona peccatorum, quos ipsa singulari modo diligit, quia videt, quanto opere eos suos filius dilexerit, quamq; caro pretio eos compararit. Inprimis vero videt, hos ipsos peccatores causam fuisse, cur Dei verbum æternum de corpore suo carnem assumeret, ipsaq; Dei altissimi mater fieret: ac propterea oculis quam potest clementissimis illos respicit, pro ipsdem apud filium intercedit, & quidquid vult, ab eodem intercessione sua consequitur. Quid nō filius matris negare queat, & quid talis filius tali matri? Vnde merito S. Bernardus celebri illo elogio eam compellat. *Silent misericordiam tuam, Assumptio virgo*

4. Signum

in S. Crucis

in frontē

nec nō sanctissimi

nominis Iesu

cum affectu &

deuotionis sensu

in uocatio.

Mirabiles portio

effectus, & per multa

miracula, quorum

plena sunt passim

veterum historiarum

monumenta, hinc

secuta legimus

ipsam quoq;

erga Deiparam

matrem Iuliam &

affectus, mire quo

ad omnis proderitende

nemo sit oportet,

qui nō singulariter

erga eam affectus

sit, & quam primum

in discrimine suo

magna cum fiducia

ad sanctissimam

hanc virginem

confugiat: nequē

potest non esse

misericors illa,

quæ nouem mensium

spatio ipsammet

virginibus

visceribus suis

misericordiam

complexa fuit.

Et demum mater

misericordiam ac

fidissima aduocata

& patrona peccatorum,

quos ipsa singulari

modo diligit, quia

videt, quanto opere

eos suos filius

dilexerit, quamq;

caro pretio eos

compararit. Inprimis

vero videt, hos

ipsos peccatores

causam fuisse,

cur Dei verbum

æternum de

corpore suo carnem

assumeret, ipsaq;

Dei altissimi

mater fieret: ac

propterea oculis

quam potest

clementissimis

illos respicit,

pro ipsdem

apud filium

intercedit, &

quidquid vult,

ab eodem

intercessione

sua consequitur.

Quid nō filius

matris negare

queat, & quid

talis filius

tali matri? Vnde

merito S. Bernardus

celebri illo

elogio eam

compellat. *Silent**misericordiam**tuam, Assumptio**virgo*

Virgo beata si quis est, qui inuocat te in necessitatibus suis sibi meministi defuisse. Porro etiam ad omnia quidem tentationum genera & occasiones, isthoc remedium efficacissimum sit, imprimis tamen ad banc de qua in presentia loquimur, propterea quod purissima illi Virgini puritas & castitas tam grata sit ac placeat. Hinc nonnullorum Doctorum opinio est, eminentissimam illam puritatem virginalem, quam Ioan. Bapt. habuit, ita quidem integram, ut ne veniali quidem nœuo eam commacularet, ab ipsa virginis huius visitatione, quæ trimestri integro cum Elisabetha cognata sua comorata est, ei obuennisse. Fuit quippe visitatio hæc, tam corporalis, quam spiritalis, ait S. Ambrosius. *Non u sola familiaritatis est causa quod diu moras sed et tanti uaris profectus.* Et si de prima uisitatione & saluatione, tantum secutum est bonum, ut infans in utero matris exultaret, & sanctificatus fuerit, ipsa quoque Elisabetha, audita virginea saluatione, repleta fuerit spiritu sancto, eequem, inquit, fructum, eequod eommodum & tanti temporis presentia & conuersatione secutum esse existimas? R. D. M. Auila varios effectus & notabiles fructus se scribit uidisse in multis, qui cum ab hac tentatione exagitarentur, Virginis Deiparæ opem, ab eadem mirabiliter liberati sunt, quotidie aliquas in immaculatæ eius conceptionis (uipote quæ sine peccato contigit) nec non puritatis eius, quæ unigenitum Dei filium concepit & apperit memoriam, preces recitando. Cui rei & intentioni peraccommodi sunt versiculi illi, quos & concinit Ecclesia. *Post partum uirgo immaculata permansisti, Dei genitrix intercede pro nobis: &*

*Virgo singularis
Inter omnes mitis.
Nos culpis solutos,
Mites fac & castos.*

In quibus immaculatam & perpetuam eius uirginitatem ei in mentem reuocando, eam rogamus, hanc nobis uirtutem ue impetret, ut per eam tam ei, quam carissimo eius filio placeamus. Non cõtemnendum idem remedium est, erga sanctos,

eorumque reliquias mire affici. Refert Cæsarius rem, quam se ex ore eius accepisse dicit, cui eadem contigit, Monacho, sc. Cisterciensi, Bernardo nomine. Hic cum nõdum religioni nomine dato, aliquo proficisceretur, quasdam sanctorum Martyrum Ioannis & Pauli reliquias de collo suspensas habebat. In itinere porro inhonestæ quædam illi incidit tentatio, quam cum tunc quidem parum curaret, eiq; non resisteret, nec fœdas illas cogitationes pro eo ac oportebat à se abigeret, ecce tibi sanctæ illæ reliquias thecæ suæ motu pectus eius tundere incipiunt ac molitare, illi tamen minime huc reflectebat, nec quid hoc esset aduertebat, cessante tentatione cessabat & pulsus: At paulo post illa redeunt, statim etiam iterari cepit pulsus reliquiarum, rãquam si aurem eius uellicarent & commonerent, super se ut excubaret, ac fœdas illas cogitationes à se repelleret. Tum demum cepit reflexionem facere, & cogitare se hoc pacto officij commoneri, quare summa diligentia spurcæ tentationi conatus est resistere.

Salutaris quoque, & ad hoc valde conducens deuotio est, sæpenumero sanctissimum Altaris sacramentum visitare, atque ab eo opem & gratiam, ad uictoriam referendam deposcere. Maxime uero huc frequenter eiusdem sacramenti sumptio conferret, iuxta illud Prophetæ oraculum, *parasti in conspectu meo mensam, quæ ingentem mihi uirtutem, & robur aduersus eos, qui tribulant me, suppeditat.* Aduersus omnigenas quidem tentationes (ut docent SS. Patres) facer hic eibus presentissimum remedium est, imprimis tamen, & singulari quadam ratione, ad carnis tentamenta superanda, castitatemque conseruandam, vires subministrat. Nam peccati fomitem mirigar, motus carnis imminuit, & ardores concupiscentiæ, non secus ac ignem aqua exstinguit, ut docet S. Cyrillus, & ad hoc adducunt illud Zachariæ. *Quid enim bonum eius, & quid pulchrum eius nisi frumentum electorum, & uinum permittans uirgines?* de quo suo dictum est loco.

*s. Affectus
erga SS. eorumque reliquias.*

*6 Visitatio
frequens
V Sacramenti, &
sumptio.*